

आतकीनः, चि, (आतक + ख ।) आतकिकः ।
 इत्यमरटीका ॥
 आत्ता, चि, (आतकते कौक्ष गतौ बाहुलकात् छः)।
 धनवान् । इत्यमरः ॥ युक्तः । विशिष्टः । अन्वितः ।
 यथा, धनात्ता गुणात्ता इत्यादिः ॥ (यथा मनुः ८।१६।
 “चत्वारस्तृतीयन्ते विप्र आत्ता वणिङ् नृपः” ।
 यथा भगवद्गीतायां,—
 “आत्ताऽभिजनवानस्मि कोऽन्योऽस्ति सदृशो
 मया” ॥)
 आतकः, चि, (अतक एव स्वार्थे अण् ।) अतकः ।
 अधमः । इति रायमुकुटः ॥
 आतवीनं, चि, (अण् + खच् ।) अतव्यं । अणुधा-
 न्योद्भवोचितक्षेत्रं । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ।
 आतिः, ऐ, स्त्री, (अण् + इन् ।) अत्तायकौलकः ॥
 अतिशयः । सीमा । इति मेदिनी ॥
 आतङ्गः, ऐ, (आङ् + तक् + घञ् ।) रोगः ।
 (यथा, याज्ञवल्क्यः,—
 “दृष्ट्वा पथि निरातङ्गं कृत्वा वा ब्रह्महा शुचिः” ॥)
 सन्तापः । शङ्का । (यथा, महावीरचरिते,—
 “आतङ्गश्चमसाहस्यतिकरोत्कामः क्षणं सञ्चरति” ॥)
 सुरजध्वनिः । इति मेदिनीकरहेमचन्द्रौ ॥ ज्वरः ।
 इति राजनिघण्टुः ॥
 (“नानातन्त्रविहीनानां भिषजामल्पमेधकां ।
 सुखं विज्ञातुमातङ्गमयमेव भविष्यति” ॥
 इति माधवकरः ॥
 रोगार्थे उदाहरणं यथा सुश्रुतं ।
 “प्रश्नेन च विजानीयात् देशं कालं जातिं साम्य-
 मातङ्गसमुत्पत्तिं वेदनासमुच्छ्रायं बलमित्यादि” ॥
 ज्वरार्थे पर्यायानाह ।
 “ज्वरो विकारो रोगश्च व्याधिरातङ्ग एव च ।
 एकार्थनामपर्यायेर्विविधैरभिधीयते” ॥
 इति चरकः ॥)
 आतङ्गनं, स्त्री, (आङ् + तङ् + ल्युट् ।) प्रतिवापः ।
 गणितस्य स्वर्णादेर्द्रव्यान्तरेणावचूर्णनं । इति
 खामी ॥ निक्षेपणं । इति सुभूतिः ॥ उपद्रवः ।
 इति रायमुकुटः ॥ द्रवद्रव्यप्रक्षेपणोचितचूर्णं ।
 इति सारसुन्दरी ॥ जवनं । वेगः । आप्यायनं ।
 तर्पणं । इत्यमरमेदिन्यौ ॥
 आततायी, [न्] चि, (आतत + अय + णिन् ।)
 बधोद्यतः । इत्यमरः ॥
 “अप्रिदा गरदक्षैव शस्त्रपाणिर्धनापहः ।
 क्षेत्रदारापहारी च षडेते आततायिनः ॥
 आततायिनमायान्तं हन्यादेवाविचारयन् ।
 नाततायिवधे दोषो हन्तुर्भवति कश्चन” ॥
 इति भगवद्गीताटीकायां श्रीधरखामी ॥
 आतपः, ऐ, (आङ् + तप + अच् ।)
 गौर्द्र । तत्पर्यायः । प्रकाशः २ द्योतः ३ । इत्य-
 मरः ॥ दिनज्योतिः ४ सूर्यालोकः ५ दिनप्रभा ६
 रविप्रकाशः ७ प्रद्योतः ८ तमारिः ९ तापनः १०
 द्युतिः ११ । अस्य गुणाः । कटुत्वं । रुक्षत्वं
 खट्वमूर्च्छादाहवैवर्ण्यजनकत्वं । नेत्ररोगप्रको-
 पनत्वञ्च ॥ इति राजनिघण्टुः ॥

(“आतपः कटुको रुक्षः खट्वमूर्च्छादाहवैवर्ण्यः ।
 दाहवैवर्ण्यजननो नेत्ररोगप्रकोपनः” ॥
 “आतपः पित्तदृष्ट्याभिखेदमूर्च्छाभमाखण्डत् ।
 दाहवैवर्ण्यकारी च” इति सुश्रुतः ॥
 यथा शाकुन्तले,—
 “कथमातपे गमिष्यसि परिवाधाकोमलैरङ्गैः” ॥
 यथा ऋतुसंहारे, ११ ।—
 “भृगाः प्रचण्डातपतापिता भृशम्” ॥)
 आतपत्रं, स्त्री, (आतप + त्रै + कः) कृत्रं । इत्यमरः ॥
 (यथा शाकुन्तले,—
 “राज्यं सहस्रतददण्डमिवतापत्रं” ।
 यथा रामायणे,—
 “पाण्डुरेणातपत्रेण ध्रियमाणेन मूर्ध्नि” ॥
 “कृत्रशब्देऽस्य गुणादयो ज्ञातव्याः” ॥)
 आतपत्रकं, स्त्री, कृत्रं । इति शब्दरत्नावली ॥
 आतपवारणं, स्त्री, (आतप + वारि + ल्युट् ।) कृत्रं ।
 इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा रघुवंशे, ३।७० ।
 “नृपतिकुकुदं दत्वा यूने सिततापवारणं” ।
 “अनुदितान्यसितातपवारणः” ॥)
 आतपाभावः, ऐ, (आतपस्य अभावः । षष्ठीतत्पुरुषः)।
 क्षाया । इति राजनिघण्टुः ॥
 आतरः, ऐ, (आङ् + तृ + अच् । आतरत्वेनेन, ऐसि
 संज्ञायामिति घः) नद्यादितरगाय देयकपर्द-
 कादिः । तत्पर्यायः । तरपथ्यं २ । इत्यमरः ॥
 पाराणिकुडि नौकाभाड़ा इति भाषा ॥
 आतर्पणं, स्त्री, (आङ् + तृप् + ल्युट् ।) प्रीणनं ।
 तृप्तिः । मङ्गलालेपनं । आलिपना इति भाषा ।
 इति मेदिनी ॥ (यथा मेदिनी ।
 “आतर्पणं प्रीणने स्यात् मङ्गलाभेनेऽपि च” ॥)
 आतापी, [न्] ऐ, (आङ् + तापि + णिन् ।) आ-
 तापी । चिह्नः । इत्यमरटीकायां खामी ॥ (असुर-
 भेदः । चिह्न इति ख्यातः पक्षिभेदः ॥)
 आतापी, [न्] ऐ, (आङ् + ताप + णिन् ।) चिह्नः ।
 चिह्न इति भाषा । इत्यमरः ॥
 आतारः, ऐ, (आङ् + तृ + घञ् ।) आतरः । तर-
 पथ्यं । इति शब्दरत्नावली ॥
 आतिः, ऐ, (अत + इण् ।) पक्षी । इति सिद्धान्त-
 कौमुद्यामुणादित्तिः ॥
 आतिथेयः, चि, (अतिथि + टच् । अतिथौ साधुः)।
 अतिथिसेवाकारकः । इत्यमरः ॥ (यथा रघुवंशे, ५।२
 “प्रत्युज्जगामातिथिमातिथेयः ॥
 यथा कुमारसम्भवे, ५।३१ ।
 “तमातिथेयो बज्रमानपूज्यं सपर्याया” ।
 यथा मनुः, ३।१८ ।
 “देवपितृयातिथेयानि तत्प्रधानानि यस्य तु” ।
 आतिथ्यं, चि, (अतिथि + ज्ञा ।)
 अतिथ्यर्थवन्तु । अतिथिभक्त्यादिद्रव्यं इत्य-
 मरः ॥ अतिथिसेवा च ॥ (“यथा हितोपदेशे ।
 “अरावप्युचितं कार्यमातिथ्यं गृहमागते” ॥)
 आतिथ्यः, ऐ, अतिथिः । इति मेदिनी ॥
 आतुः, ऐ, (आङ् + तृ + डुः) भेजकः । भेजा माङ्
 इत्यादि भाषा । इति शब्दभाषा ॥

आतुरः, चि, (आङ् + तुर + क) गोगी । तत्पर्यायः ।
 आमयावी २ विह्वलः ३ व्याधितः ४ अपद्रुः ५
 अध्वमितः ६ अध्वन्तः ७ । इत्यमरः ॥ (यथा हितो-
 पदेशे । वेदानामातुरः श्रेयान् । यथा मनुः, ४।१२६।
 “न खानमाचरेदुमुक्ता नातुरो न महानिधिः” ॥
 आतुरावस्थान्ति कार्याकार्यं प्रति कालाकाल-
 संज्ञा । तद्यथा—अस्यामवस्थायामस्य भेषजस्य
 कालोऽकालः पुनरस्येति । एतदपि भवत्ववस्था-
 विश्लेषण तस्मादातुरावस्थान्ति हि कालाकाल-
 संज्ञा । तस्य परीक्षा मुजूर्म्मजरातुरस्य सर्वा-
 वस्थाविशेषावेक्षणं यथावद्वेषजप्रयोगार्थं । न
 ह्यतिपतितकालमप्राप्तकालं वा भेषजमुपयुज्य-
 मानं यौगिकं भवति । कालोहि भेषज्ययोग-
 पथ्याभिभविष्येति ॥ इति चरकः ॥
 आतुरमुपक्रममाणेन भिषजायुरेवादौ परीक्ष्येत ।
 इति सुश्रुतः ॥)
 आटप्यं, स्त्री, (आङ् + टप् + क्त्वा ।) फलविशेषः ।
 आता इति भाषा । अस्य गुणाः । तृप्तिजनकत्वं ।
 रक्तवर्जकत्वं । स्वादुत्वं । प्रीतिलत्वं । बलमांस-
 कारित्वं । हृद्यत्वं । दाहरक्तपित्तवायुनाशित्वञ्च ।
 इति द्रव्यगुणः ॥
 आतोद्यं, स्त्री, (आङ् + तुड् + ण्यत् ।) वाद्यं । तब-
 तुर्विधं । वीणादिवाद्यं ततं १ सुरजादिवाद्यं आनन्दं
 २ वंश्यादिवाद्यं शुभिरं ३ कांस्यतानादिवाद्यं घनं
 ४ इत्यमरः ॥ (यथा रघुवंशे । “खजमातोद्यशि-
 रोनिवेशितां ।
 “आतोद्यं ग्राहयामास समवाजयदायुधं” ॥)
 आत्तगन्धः, चि, (आत्तः अरिणा गृहीतः गन्धो गर्वो
 यस्य सः बज्रग्रीहिः ।) दूरीभूताहङ्कारः । तत्प-
 र्यायः । अभिभूतः २ । इति हेमचन्द्रः ॥ गृहीत-
 गन्धः ॥ (यथा रघुवंशे १३ । १७ ।
 “पक्ष्चिदा गोत्रभिदात्तगन्धाः
 शूरगन्धेनं शतशो महीधराः” ॥)
 आत्तगर्भः, चि, (आत्तः अरिणा गृहीतः गर्भो यस्य
 सः बज्रग्रीहिः ।) अरिणा गृहीतगर्भः । दूरी-
 भूताहङ्कारः । अभिदर्यः । इत्यमरः ॥
 आत्मगुप्ता, स्त्री, (आत्मना गुप्ता । तृतीया तत्पुरुषः)।
 लताविशेषः । आलकुशी इति भाषा । तत्पर्यायः ।
 मर्कटी २ कण्डूरा ३ अध्वगडा ४ कच्छुरा ५
 जटा ६ जडा ७ मुकशिखा ८ आमगुप्ता ९
 ऋषभी १० कपिकच्छुरा ११ । इति रत्नमाला ।
 (“भाषेः समानं कलमात्मगुप्तं” । इति सुश्रुतः ।
 विश्वेशोऽस्याः कपिकच्छुराशब्दे द्रष्टव्यः)।
 आत्मग्राही, [न्] चि, (आत्मन् + ग्रह + णिन् ।)
 आत्मभरिः । स्वार्थी ॥
 आत्मघातो, [न्] चि, (आत्मन् + हन् + णिन् ।)
 आत्महन्ता । यथा कूर्मपुराणे ॥
 “आपादयेदुदयात्मानं स्वयं योऽन्यदकादिभिः ।
 विहितं तस्य नाशौचं नाभिर्नाप्युदकादिकं” ॥
 आत्महन्तकत्ता । अवैधवृद्धिपूर्वकात्महन्तस्य
 प्रायश्चित्तं यथा,—
 “इन्द्रियैरपरित्यक्ता ये च मूढा विषादिनः ।